

או תשמעו טוב מה שאני רוצה להגיד לכם. חאראקה היום זה כבר לא סחורה. ושלא תחשבו לכם שלפוצץ ת'חלונות בשכונה זה עושה רושם על מישוה. מי שחושב ת'עצמו גבר שייך ויראה ת'עצמו במישחק החדש. ואני מבטיח לכם ש- בחיים שלכם לא הירגשתם מה זה להיות בליגה' עד שלא שיחקתם פעם אחת ב' מישחק הזה, מה שקוראים לו "תלך לקול" נוע ותקרס ת'קהל."

ות'מישחק הזה לא קשה בכלל לשחק. כל ילד יכול ללמוד את זה. רק שלא יהיה לי כזה סבון מה שהולך עם התתיכה שלו יא'אני לפסטיבל הזה בהיכל התרבות. פס' טיבל זה לא סחורה היום. תשמעו מה שאני אומר לכם. תבואו לקולנוע ותעשו פסטיבל. או תשימו לב טוב: אתם נכנסים לקול' נוע ככה עם איזה עשרה עשרים חבר'ה לפחות. קונים כרטיסים ככה בארבע לירות ומשהו, לא חשוב הכסף, בשביל המיש' חק הזה אתם צריכים לשבת במקומות היר' החווית. למה שהמקומות היותר יקרים יותר טובים בשביל להרגיז את הקהל בצורה יותר טובה. ואתם מתיישבים ככה בכל הכבוד שישמעו שאתם יושבים בכסא. רק שתשימו לב לא ליפול על איזה נח'ל מצננה, שכזה אחד יכול לעשות לכם בעיות לא כל כך נעימות לעניין. ואו שתשימו לב שיש על ידכם גם איזו גברת ככה אינטליגנטית מה שחושבת את עצ' מה לפחות מלכת'היופי.

ואו בשביל להתחיל, אתם צועקים לתבר שלכם שישלוף סיגריות והוא עונה "אין לי סיגריות, מה תעשה לי. בוא תמצוק לי אם אתה רוצה." ואת זה הוא צריך לצעוק ככה חוק שהגברת מה שנראית אינטליגנטית תשמע את זה טוב באוזניים שלה.

וזה ההתחלה של ה'שיחה' יעיני, ככה בשביל להתחמם אתם אומרים לגברת כמה מילים שלא מוכרים בבית-מרקחת שלה. וזה מתחיל להיות שמח. אבל זה עוד שום דבר.

סיבוב שני. וזה באמת הסיבוב שיעשה לכם טוב על הנשמה. זה כשנכבה האור ויש הפסקה ואתם הולכים החוצה. שותים קפה, לוקחים את הספל. שותים תה. לוק' חים את הכוס. שותים טמפ. לוקחים את הבקבוק. אוכלים סנדוויץ', לוקחים את ה' חרדל. עם כל הציוד הזה חוזרים לקול' נוע. מתיישבים טוב ומתחילים להעביר חופשי בין החבר'ה. ואו זה ככה מתחיל להיות יפה עם כל הזכוכיות האלה. אבל זה רק ההתחלה. במישחק הזה יש עוד כמה טריקים נחמדים.

סיבוב שלישי. למה שצריך לראות גם קצת סרט באמצע. עושים קצת שפט. והגברת האינטליגנטית מבסוטה. ואתם צריכים לחכות ככה בסבלנות איזה כמה זמן שאתם מרגישים שהיא תפסה שלווה. ואז אתם לוקחים את החרדל ורושמים על השטיח כמה מיספרים. ואחר כך כשגבר מרים המיספרים, אתם מתחילים לעשות גם ציורים ותרואו איזה שמח זה. המצנח של זה, מי שעושה ת'ציור הכי מכוער.

עכשיו יכול להיות שהגברת תגיד איזה מילה אחת או שתיים. או אפשר להגיד לה שתסתום את הפה המתוק שלה, למה שזה לא העטף של האבא שלה. אבל יותר טוב להגיד לה בחזרה כל מה שהיא אור' מרת, ככה לחזור על כל מילה שלה עם המוזיקה שלה ואתם יכולים לראות אחרי שני רגעים מקסימום איך שמוציאים אותה עם אלונקה לבית-משוגעים.

מה שאני יכול להבטיח לכם על מאתיים אחוז זה שהנהלות הקולנועיים הבטיחו לא להפריע למישחק הזה. ובשביל זה הם לא נותנים לסדרנים להסתובב לכם בין הרג' ליים אפילו בהפסקה. ושתדעו לכם שלמיש' טרה אסור אפילו להארות את הפיצוץ שלה במקומות האלה. במיוחד לא כשהם בתפקיד.

ומי שהמישחק הזה לא עושה עליו רוי' שם, זה בטח למה שהוא לא היה בסניגרה

ג'ון ויין
הענק והטוב

ויין ובנו של רוברט מיצ'ם

בה", סצינה הומוריסטית נוספת בה כולאים הגיבורים את עצמם בבית-סוהר, או הסיום בו הגיבורים לא יוצאים לגמרי שלמים מן הקרב. כל אלה נקודות שאפשר היה למצוא גם בסרטיו הקודמים.

אולם לגבי הקהל הרחב, ודאי שכל זה אינו אלא עניין מישני. העיקר הוא ש"ריו לובו" הוא מערבון מק' צועי, מלא הומור ופעילות, ומי שנחנה בזמנו מ"אלדור-ראדו" או "ריו בראבו", יבוא גם כאן על שכרו.

ריו לובו (סינרמה, תל-אביב, ארצות-הברית) — תענוג הוא לר' אות, פעם ביובל, סרט עשוי כהור' גן, עלידי במאי היודע שהוא צריך התחלה, אמצע וסוף, כי אסור לו לשעמם את צופיו, ועם זאת אינו נוקק לאמ' צעים זולים כדי להתגבר על בעיות אלה.

במיקרה זה, הבמאי הוא הווארד ("ריו בראבו") הוקס, מן הוותיקים והמשובחים שבבמאי הוליווד. הסיפור — אופייני לסרטיו. אנשי חוק נעזרים בכאלה שאינם בדיוק שומרי חוק, על מנת להביס כנופיות המשרטות פשע על עיירות מאובקות במעמקי סכסאס. ומאחר ובראש נציגי החוק נמצא ג'ון ויין, אין כלל מקום לתהות מי ינצח בסופו של דבר.

התחלת הסרט במלחמת הצפון נגד הדרום, כאשר יחי' דה קטנה של מורדים מן הדרום, גונבת משלוח זהב צפוני המועבר ברכבת, בעזרת תכסיס מחוכם בהחלט. ההמשך הוא אחרי המלחמה, כאשר כמה אנשים מן הדרום מסכי' מים לעזור לקצין צפוני לגלות את הבוגדים, אשר מסרו את סוד משלוחי הזהב. ומי שרוצה, יכול למצוא כאן נושא הניב על הוקס: בתום הקרב, אויבים יכולים להפוך ידידים, אבל לבוגדים אין ישועה.

ואילו למתעמקים בענייני זה, הנערץ במיוחד עלידי הגל החדש בצרפת, אפשר להצביע על הופעתה החוזרת של אשה תוקפנית ונמרצת המסרבת לעמוד מן הצד (גינפר אוניל, המופיעה השבוע גם ב"קיש של אה-

הכלב
קבור בגינה

דה'פנינס: מעצבן? מצחיק? מתועב?

מנה של זהב" למישל אודיאר). אלא שכל העניין מלווה בכל-כך הרבה תנועות פנים וידיים של דה'פנינס, ריצות אינ' סופיות מסביב אותה הדירה (שהיא דירה הראוייה בהח' לט להתכבד בה) עד שחוסר המקוריות הופך לבעיה מישי' ניח, ואם לשפוט לפי תגובות הקהל בהצגה היומית (קהל שגילו הממוצע היה 12) הסרט עשוי לזכות להצלחה קופ' תית ניכרת.

מצרה לצרה (צפון, תל-אביב, צרפת) — לואי דה'פנינס הוא אחד מאותם הקומיקאים, המעוררים תגובות קיצוניות: יש המתעבים אותו, ויש המעריצים כל תנועה משלו. הראשונים אינם מבקרים כמובן כלל בסר' טיו, ועד כמה שהדבר נוגע להם, מוטב שיפסיקו לקרוא ברגע זה. האחרים, מקבלים בדרך כלל באהבה כל העוויה, ולעמעם סרט זה יכול בהחלט להיות חוויה.

הסיפור — סיפור בלשי ששימש פעם, בעבר סרט הוליו' בודי עם ג'ון פורד ודבי ריינולדס. הפעם, הוא הולבש באדרת קומית עלידי הצוות הקבוע של דה'פנינס (ז'אק וילפריד התסריטאי, והבמאי ז'אן ג'ירו) והוא מראה את הגיבור, כמחזאי המחליט להיפטר מאדם הסוחט ממנו כספים, עלידי כך שיבצע רצח מושלם. מובן שהדבר אינו עולה בידיו, הגופה אותה הוא מנסה להסתיר בגינה צצה בכל המקומות הבלתי-צפויים, מתנהגת בצורה בלתי-מינו' מסת לחלוטין ומטרידה כמובן את מנוחתו של דה'פנינס — המחזאי. ומאחר ודבר ידוע הוא כי אין בעולם איש המת' רגז יותר מדה'פנינס, כאשר הוא מתרגז, וככל שהוא מת' רגז יותר, הוא מצחיק יותר, קל לתאר מה הן התוצאות של טיולם הגופה על פני הבר.

אמנם, עדיני הנפש ויכול, ובצדק, לציין שהבדיחות אינ' נן מעודנות ביותר, לחלקן צמח זקן ואחרות שאולות בג' סות (הרעיון להפוך גופה לפסל זכה לטיפול גרוב ב"אל-

ירושלים

*** הזר (אורנע, אנגליה) — מות' חן מרתק, שבו שום דבר אינו מתרחש לפי המצופה, וכל תפנית צופנת בחובה הפתעה חדשה. ריצ'רד טוד ואן באקסטר.

חיפה

*** למות מאהבה (אורה, צרפת) — מורה מתאבדת לאחר שנודתה מן החב' רה, בגלל אהבתה לאחד מתלמידיה. מבוסס על מיקרה אמיתי, מבקר בחריפות את צרות-המוחין של החברה הצרפתית האינ' טלקטואלית-כביכול.

*** הציפור עם כנפי הכרוכה (אמפיתיאטרון, איטליה) — מרכיבי-מתח מכל העולם, בסרט איטלקי על רוצח גשים פסיכופאטי, מתאים בהחלט לנשים האור' הבות לצרוח מזמן לזמן מרוב פחד.

מפרטים מעניינים רבים. שאינם נדבקים תמיד לסיפור משכנע.

*** נשוי בעל כרחו (אלנבי, אר' צות-הברית) — מצחיקון על רווק מושבע, הנושא לו אשה רק כאמצעי אחרון, לפני פשיטת-רגל מוחלטת. ואלתר מתאו מבריק.

*** קיש של אהבה (מוגרבי, אר' צות-הברית) — איך התגברו צעירים לפני שלושים שנה, בקיש אחד על שפתייהם. רוי' מנטי, איטי, קצת נאיבי, מומלץ לנשים רגשניות. ג'ניפר אוניל יפה מאוד.

*** איש קטן גדול (פאר, ארצות-הברית) — סאטירה המנסה לחבוק את כל תולדות המערב הפרוע, מצליחה בכמה מי' פרקיה, נכשלה באחרים, אבל מסקרנת בסופו של דבר בשל הברקותיו של הבמאי אר' פן, ונוכחותו של דאסין הופמן.

*** שדושת הסרג'נטיים (ירון, ארצות-הברית) — מערבון-מצחיקון עם כנופיית סינרטה. הרבה בדיחות.

בשבוע שעבר. לא מאמינים? זה יופי של מישחק זה. בחיי. רק צריך להיזהר מדבר אחד. יכול להיות שעוד מעט כבר לא יהיה את מי לעצבן למה שרק החבר'ה ילכו לקולנוע. אבל זה לא חשוב. נגמור עם הקולנוע ואחר כך נלך לתיאטרון.

תדרין

תל-אביב

*** ג'ז (גת, ארצות-הברית) — מלחמת מבוגרים נגד צעירים בעביתותן החושף רבות ממחלות החברה האמריקאית בצורה נוקבת. מישחק מבריק של פיטר בויל בדמות בור גס'רות. המחל את מה שאינו יכול להבין.

*** השוד המוקלט (אופיר, אר' צות-הברית) — פלילון שעיקרו פלישת השילטון לתוך חיי הפרט. עלילה מורכבת